

et Spørgsmaal senere, om der kan samles Magt til at gennemføre vore Principper og Ideer, men vi ville ikke svigte dem.

Borghjerg: Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) udtalte i Gaar ligesom flere andre Talere den Tanke, at det nye Landsting maaske kunde udgaa af Kommunerne. Tanken blev ogsaa fremsat af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), og det er jo ogsaa netop 5. Juni-Grundlovens Alternativ. Nu sagde det ærede Medlem fra Æbeltoft til mig, at min Indvending, nemlig den Form, som de nuværende Amtsraad have faaet ved de sidste Valgretsforlig, ikke holder Stik, thi sagde han, der er kun en Rest af den privilegerede Valgret tilbage i Amtsraadene nu, og fik vi et Landsting udgaaet af disse Amtsraad, vilde det saamænd blive saa demokratisk, at denne Rest af privilegeret Valgret hurtigt vilde forsvinde. Deri tror jeg, det ærede Medlem tager ganske fejl, men det ligger naturligvis i, at han vurderer det sidste kommunale Valgretsforlig anderledes end jeg.

Men jeg tror, at vi fra vor Side have Ret i vor Opfattelse, der er nemlig ikke blevet blot en Rest af privilegeret Valgret tilbage i Amtsraadet, men der er blevet saa meget tilbage, at den har en Hovedindflydelse paa Amtsraadets Karakter. Det er jo sket paa den Maade, at man har indført Forholdstalsvalg i Forbindelse med indirekte Valg i 3 Stadier, i første Stadium ved selve Kommunevalget, i andet Stadium ved, at Sogneraadene skulle vælge kun 2 Valgmænd, altsaa kun et lille og lige Antal, og paa sidste Stadium ved, at selve Amtsraadet skal vælges saaledes, at der ogsaa her er et forholdsvis lille og lige Antal, hvortil kommer, at der tillige sidder en kongevalgt Formand i Raadet. Ved alt dette faar man en Ordning — jeg har lidt peget paa, hvorledes det vil forme sig —, der gør, at et moderat-konservativt Mindretal i Befolkningen ved Hjælp af den ene Valgmand fra Kommunerne, selv om det kun er i et vist Antal af Amtets Kommuner, sammen med de privilegerede Valgmænd kunne faa Flertal i Amtsraadet og i adskillige Tilfælde ville faa det. Se, der- ved har man umuliggjort, at Juni-Grundlovens Anvisning paa at lade Landstinget udgaa af de store Amts- eller Provinsraad i Virkeligheden kan gennemføres demokratiske, saa længe vi staa paa det Valgrets-

forlig, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) i Forfjor var med til at gennemføre, og intet slaar stærkere fast, hvor udemokratisk dette Forlig er, end at man netop herved har afskaaret sig fra at gennemføre 5. Juni-Grundlovens Tanke. Den Maade, hvorpaa Amtsraadene efter det sidste Forlig sammensættes, har jeg en Gang tilladt mig at kalde underfundig. Det er i Virkeligheden en listig Maade, at man tilsyneladende har almindelig Valgret, medens det i Virkeligheden er den privilegerede Valgret, som beholder Hovedindflydelsen.

Jeg er enig med det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) i, at man har overvurderet Underfundigheden hos det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) — det var jo i den Retning, det ærede Medlem fra Æbeltoft udtalte sig. Jeg har selv en Gang overfor en højtæret Landstingsmand, som nu er Minister, og som skildrede det ærede Medlem fra Ringkøbing som en ren Tartuffe, fremhævet, at efter min Mening var noget af Enfoldigheden hos det ærede Medlem ægte nok. Men at der er et Træk i det ærede Medlems Politik af en vis Fiffighed, det tror jeg ikke, man vil kunne benægte. Hørup har en Gang sagt om en bekendt Politiker, der varovre fra Vestjylland, og som kom til at spille en stor Rolle her og indtil den sidste Tid har spillet en stor Rolle her i Tinget, at saadant et Ansigt skal man have, naar man vil handle med Stude. Jeg behøver ikke at nævne denne Politiker, det vil være alle klart, hvem Hørup, naturligvis i en privat Ytring, sigtede til. Det er udmærket at have et saadant Ansigt, naar man vil handle med Stude, men det gaar kun, saa længe Folk ikke se paa det Ansigt, at det netop er skabt til at handle med Stude. Saa snart man begynder at se det, gaar det ikke længere. Jeg tror, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) forrige Onsdag begik den Fejl at blive for fiffig, og navnlig begik den Fejl at falde for Fristelsen til at prale med sin egen Fiffighed. Det er det værste, den fiffige Mand kan gøre; saa længe han gaar omkring med et enfoldigt Ansigt ...

Formanden: Det ærede Medlem udtrykker sig paa en Maade, som ikke er parlamentarisk.

Borghjerg: ... saa skal jeg bruge Udtrykket forfærdelig klog. Saa længe en Politiker er forfærdelig klog, saa er det godt, men naar han begynder at tale om,